

A N T R A C T

de ALECU POPOVICI

Un singur cusur

După reprezentație, tină-
rul și entuziastul cronicar
hotări că e mai bine, înă-
inte de a redacta cronică,
să stea de vorbă cu cițiva
din realizatorii spectacolului
de ascară. Zis și făcut!

Mai întâi și mai întâi se
adresă directorului teatrului:

— Ce ne puteți spune
despre...

— A, despre piesă? Dacă
nu eram eu, nu s-ar fi ju-
cat niciodată! Un diletant
pe care eu l-am scos din
anonimat! Dacă n-aș fi
fost eu să mă fi „bătut” în
consiliu pentru piesă, zăcea
și acum în cartoane. Dar
eu... Vă rog să consemnați,
deci, munca noastră asupra
pieselor originale, și oricît
aș vrea să fiu de modest
faptul că eu...

În al doilea rînd, se
adresă regizorului spec-
tacolului:

— Ce ne puteți spune
despre...

— A, eu, să vedeți, am
făcut tot ce-am putut ca să
aduc piesa la linia de plu-
tire. Drept să vă spun nici
n-am considerat-o propriu-
zis o piesă! Am privit-o ca
pe un fel de scenariu. De
commedia dell'arte, de
pildă. Am respectat linia
principală a subiectului, fi-
rul conducător, dar în rest
am dat frîu liber fanteziei
mele creatoare, am brodat
scene, acțiuni, și chiar mo-
mente noi. Sînt într-un fel
coautor, dar nefiind nici la

estradă nici la operetă, n-am
nici un fel de pretenții de
alt gen. Sînt obișnuit să fac
eu totul, iar de la autori,
niște egoiști, nu te poți as-
tepta la recunoștință. Chia-
dacă i-am adăugat perso-
naje noi... În treacăt fie zis,
poți să amintești asta, mi-ar
face plăcere... deși sînt con-
vins că materialul va fi de-
dicat în primul rînd viziunii
mele scenice, concepției plas-
tice, luminilor și culorii!

În al treilea rînd, se
adresă celor doi interpreți
principali...

— Ce părere aveți des-
pre...

— A, dacă nu-i adăugăm
noi bancuri și cirlige, piesa
cădea de s-ar fi auzit pînă
în cer! Ce mai, lumea rîde
numai acolo unde spunem
glumele aduse de noi, și la
mișcarea pe care ne-am fă-
cut-o singuri. De la bun în-
ceput n-am avut nevoie de
sufleur, că doar textul îl
făceam pe loc

— Eu am băgat și un cîn-
tec, muzica e tot de mine.
deși nu știu notele...

— Și dumneavoastră, ma-
estră de mișcare scenică?

— A, piesa aceea șchio-
păta rău de tot, dacă n-aș
fi fost eu să-i îndrept pașii.
Mișcarea, dansul, au făcut
totul!

S.a.m.d....

În sfîșit, a apărut și cro-
nica: „Am asistat la un
spectacol încîntător prin
concepție regizorală, prin
culoare, mișcare, prezențe
actoricești. Reprezentația are
un singur mare cusur: se
aude pe alocuri și textul
piesei...”

DIN CULISE de Constantin

Florescu

● Un bun actor „spu-
ne ceva” și după
spectacol.

★

● Nu pretinde apla-
uze atunci cînd „te
joci” cu rolul.

★

● Cînd știi că tre-
buie să lupți în arenă
cu animale sălbatice,
nu te antrena cu pi-
sici.

● Sufletul spectato-
rilor nu poate fi lu-
minat cu lumina re-
flectoarelor.

★

● Mulți actori, dar...
prea puțini artiști.

★

● Unii „joacă” mai
bine... prin culise.

★

● Sînt unele piese
care ar putea începe
direct cu actul al doi-
lea, dar cei în drept
n-o fac, din cauză că
i-ar frustra pe spec-
tatori de o pauză.

